

(Μανταμάδ.) Σάμ. (Καρλόβ.) κεβεζελέκιν Λυκ. (Λιβύσσ.) κεβεζελέ-λί-κιν Κύπρ. κεβεζελέ-λί-κιν Μεγίστ. κεβεζελέκιν Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) κεβεζελούνκ' Πόντ. (Χαλδ.) κεβεζελούνχ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevezelik* = φλυαρία.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., φλυαρία, μωρολογία Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. Συνών. *λίμα, λογοδιάρροια, λογοκοπία, μαλιμάτια, πάρλα, πολυλογία, τσαμπουνισμα, φαφλατιό, φλυαρία*, ἀντίθ. *βούβα* (III) *βουβάγρα, βουβάδα, βούβαμα, βουβαμάγρα, βουβαμάρα, βουβαμός, βουβάρα, μούγγα, μούγγαμάρα*. 2) Ἀστεῖοι λόγοι ἢ πράξεις Ἰων. (Ἀλάτσατ. Σμύρν.) Κύπρ. Λέσβ. (Μανταμάδ.) Σάμ. (Καρλόβ.) — Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Δὲ μ' ἀρέσουνε τέτοια ἄνοστα γκεβεζελέκια Σμύρν. Δὲν σὲ πειράζω, ἔνα γκεβεζελέκι σου 'κανα καὶ σὺ εἶπες τόσα λόγια οὐλο κακία αὐτόθι. Ἀπ' τὰ πουλλὰ καμώματα τοὶ τὰ γιβιζιλέκια εἶναι ξακουσμένους Μανταμάδ. Δὲ θὰ πῇ πιά ποτέ κανένα ἀπὸ κεῖνα τὰ κυνικά του γκεβεζελέκια Σ. Μυριβήλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀστεῖα, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀστεῖος 1β, ἀστειότητες, καμώματα, καραγκιοζιλιζία, χωρατά*.

γκεβεζές ἐπίθ. Ἰων. (Σμύρν.) Μακεδ. Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) — Λεξ. Βλαστ. γκιβιζές Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιβιζές Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. κεβεζές Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) κεβεζ-ζές Κύπρ. Θηλ. γκεβεζελοῦ Ἰων. (Σμύρν.) κεβεζοῦ Πόντ. (Κοτύωρ.) κεβεζέσσα Πόντ. (Τραπ.) Οὐδ. κεβεζέν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevez* = φλύαρος.

1) Φλύαρος, ἀνόητος Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) Προπ. (Πάνορμ.): *Εὐκαιρα καὶ ζαντὰ καλατζεύ'ς, κεβεζοῦ ντ' ἔνουσ'νε!* (ὁμιλεῖς ἄδεια καὶ ἀνόητα, φλύαρη ποὺ ἐγίνες!) Κοτύωρ. Συνών. *γκεβεζάρης, γκεβεζέδικος, γκεβεζές, πολυλογᾶς, φαφλατᾶς*.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Κεβεζές* Πόντ., ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκεβετζές* Ἀθῆν. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκιβεζέ* Ἡπ. (Φιλιᾶτ.)

2) Ἀστεῖος χαριτολόγος Ἰων. (Σμύρν.) Κύπρ. Λέσβ. — Λεξ. Βλαστ.: *Πουλὸ γιβιζές ἄθροινους τσ' ἤλιγι ὁμουργις κουβέδεις* Λέσβ. 3) Ἀπατεὼν Προπ. (Ἀρτάκ.) Συνών. *ἀγύρητης, κίβδηλος, τσαρλατάνος*.

γκεβένι τό, ἀμάρτ. γκιουβένι Δαρδαν. (Λάμψακ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *geven* = ἀκανθώδης θάμνος.

Τὸ φυτὸν Θύμος ὁ κεφαλωτὸς (*Thymus capitatus*) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (*Lamiales*): *Ἄω 'να γύρου μήτε γκιουβένια δὲν ἔχ' τοῦ βουνό*. Συνών. *θυμάρι, θροομπι*.

γκεβρέκι τό, Λεξ. Βλαστ. γιβρέκ' Θράκ. (Κομοτ.) γκιουβρέκι Ἰων. (Βουρλ.) γεβρέκι Ἰων. (Σμύρν.) Σύρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *geveke* = εὐθραυστος.

Εἶδος ξηροψημένου σησαμωτοῦ κουλλουρίου ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. τὸν τύπ. *Γκιουβρέκια* Καρ. (Γέροντ.), ὡς ἐπών. καὶ παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκεβρέκ'ς* Προπ. (Πάνορμ.)

γκεβρέκιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκεβρέκ'κος Προπ. (Πάνορμ.) γκιβρέτ'κους Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκεβρέκι* διὰ τῆς παργωγ. κατὰλ. *-ικος*.

1) Νωπὸς καὶ τραγανός, περὶ ποικίλων ἀρτοσκευασμάτων Προπ. (Πάνορμ.) Πβ. *ζεστός, φρέσκος*. 2) Ὁ ἔχων ροδίνην χροιάν, ὁ ροδόχρους Θράκ. (Σουφλ.): *Κεῖνους φκειάν' μιὰ μ' σούρα γκιβρέτ'κα λουκμάτσια κὶ τ'ς τὰ βάν' μπρουστά τ'ς μαζί μὲ τ' ζάχαρ'* (μ' σούρα = πῆλινον πινάκιον, λουκμάτσια = εἶδος λαϊκοῦ γλυκίσματος ἐξ ἀραιῆς ζύμης εἰς βώλους βραζομένους ἐντὸς ἐλαίου καὶ ἐπαλειφομένους εἴτα διὰ μέλιτος, οἱ λουκουμάδες). Συνών. *κοκκινωπός*.

γκεβρεντίζω ἐνιαχ. *gebrediz* Θράκ. (Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevrete* = ξηραίνομαι.

Ξηραίνομαι, καθίσταμαι εὐθραυστος: *Γεβρέδ'σανε τὰ κορθάρια καὶ χύν'ται*.

γκεβσέκης ἐπίθ. ἀμάρτ. κεφσέκης Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevesek* = χαλαρός, μαλακός, ἀδύνατος.

Χαλαρός, μαλθακός.

γκεβσεκλίκι τό, ἀμάρτ. κεφσεκλίκιν Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevesekli* = χαλαρότης, ἀδυναμία. Μαλθακότης.

γκεβσεντίζω ἀμάρτ. κεφσεντίν-νου Λύκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevesemek* = χαλαροῦμαι, ἐξασθενεῖν.

Χαλαροῦμαι, ἡρεμῶ, ὑποχωρῶ.

γκέγκα ἡ, Α. Ρουμελ. (Συναπλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ.) *gēga* Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Φιλιππούπ.) Θράκ. (Αἶν. Τσακίλ.) *γκέκα* Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Σουφλ.) — Α. Παπαδιαμ., Μάγισσ., 78.103 *gēga* Θράκ. (Σαρεκίλ. Σκοπ.) *γκέγκια* Θράκ. (Νεοχώρ.) Τένεδ. *gēgia* Θράκ. (Αἶν. κ.ά.) Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gege* = ράβδος φέρουσα λαβὴν ἀγκιστροειδῆ.

1) Ποιμενικὴ ράβδος Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Συναπλ. Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν. Νεοχώρ. Σκοπ. Σουφλ. Τσακίλ. κ.ά.) Ἰμβρ. Τένεδ.: *Ἀπλωσε τ' gēga καὶ τὸ 'πιασε ἀπ' τὸ ποδάρ'* Τσακίλ. *Ἡρτι οὐ τσόδανους μὲ τ' gēga* Φιλιππούπ. Οὐ ἄθροινους ἔβανε τὰ τσουπάν'κα κὶ πῆρι κὶ τ' *gēgia* 'ς τοῦ χέρ' Αἶν. Συνών. *ἀγκοῦτσα 2, γκλίτσα, κλοῦτσα*. β) Μεταφ., τὸ στριμμένο ἀγκιστροειδῶς μουστάκι Θράκ. (Σουφλ.) γ) Ράβδος ἐκ ξύλου, ἡ ὁποία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ὤμων χρησιμεύει διὰ τὴν μεταφορὰν δοχείων Θράκ. (Σαρεκίλ. Σουφλ.) δ) Σιδηρᾶ ἀρπάγη προσηρμοσμένη εἰς τὸ ἄκρον τῆς ποιμενικῆς ράβδου Θράκ. (Τσακίλ.) 2) Εἶδος κυρτοῦ μαχαριδίου Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν.: *Ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς κρατῶν μακρὰν βέργαν... τὴν εἶχε πελεκήσει μὲ τὴν γκέγκαν, τὸν κυρτὸν σουγιᾶν του*. Συνών. *στραβοσουγιᾶς*.

Γκεγκαριά ἡ, ἀμάρτ. Γκεκαριά Μακεδ. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἔθν. *Γκέγκας*.

Ἡ βόρειος περιοχὴ τῆς Ἀλβανίας ἡ κατοικουμένη ὑπὸ τῶν Γκέγκηδων καὶ κατὰ συνεκδ. οἱ Γκέγκηδες: Ἄσμ.

“Ὡς κ’ ἡ καημένη Γκεκαριά ἀφιλογῇ τὸ ἔχουν,
τί ἔπαθαν οἱ χριστιανοὶ πὸ τούτῃρε τὴν πόλη
(ἀφιλογῇ = λόγος περὶ τινος, συζήτησις).

Γκέγκας ὁ, πολλαχ. καὶ Λεξ. Πρω. Δημητρ. Γκέγκης
Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. Γκέγκος Λεξ. Δημητρ.
Γκέγκας Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡπ. (Πάργ.) Μακεδ. (Ἄνω Κώμ.
Βέρ. Βόιον Ἐράτυρ.) Πελοπν. (Μεσσην. Πιάν. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. κ.ά.)— Λεξ. Πρω. Δημητρ. Γκέ-
κος Πελοπν. (Μεσσην.) Τζέγκας Πελοπν. (Γελίν.) Πληθ.
Γκέγκηδες σύνθηθ. Γκέγκ’δισ Μακεδ. (Δεσκάτ. Λιτόχ.)
Γκέγκ’δισ Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *G e g ē* = ὁ κάτοικος τῆς Βορείου Ἀλ-
βανίας.

1) Ὁ κάτοικος τῆς Βορείου Ἀλβανίας.

Ἡ λ. συνήθως μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀμορφώτου, τοῦ πείσμονος,
τοῦ βιαίου καὶ ἐκδικητικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ μικρόνου πολλαχ.:
Εἶναι ἓνας Γκέγκας αὐτός, δὲν ξέρει ποῦ πᾶνε τὰ τέσσερα
Πελοπν. (Κόρινθ.) *Εἶνι Γκέγκας* (πείσμων) Μακεδ. (Βέρ.)
Αὐτοὶ οἱ Γκέγκ’δισ εἶν’ σὰ μ’ σότουρξ’ Μακεδ. (Δεσκάτ.) || Φρ.
Ἀ κακουμοῖρ’ Γκέκα! (ἐπὶ ἀνθρώπου ἐργαζομένου σκληρῶς)
Στερελλ. (Ἀχυρ.) Συνών. *Ἀ ρ β α ν ῖ τ η ς* 1. Πβ. *Ἀ ρ -*
ν α ο ὕ τ η ς. β) Ὁ τηρῶν τὸν λόγον τοῦ Πελοπν. (Πιάν.)
2) Ἀλβανόφωνος τῆς Ἑλλάδος Πελοπν. (Λιγούρ.) Στερελλ.
(Ἀχυρ.) κ.ά. 3) Ὁ λίαν ὑψηλόσωμος, ἄχαρις καὶ ἀκάθαρτος
Μακεδ. (Βέρ.) Πελοπν. (Γελίν. Κόρινθ.) κ.ά.— Λεξ. Πρω.
Δημητρ. β) Φόβητρον τῶν παιδίων, Μορμὼ Εὐβ. (Κάρυστ.)
Συνών. *μ π α μ π ο ὕ λ α ς*. 4) Εἶδος ἢ ὄνομα θηρευτικοῦ
κυνὸς ἰδιαιτέρας ἀντοχῆς καὶ ἰκανότητος Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.)
Μακεδ. (Βέρ. Βόιον Σαμαρ. κ.ά.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἡλ.
Μεσσην. Τριφυλ. κ.ά.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκέγκας* Ἀθῆν. *Γκέγκες*
Σκίαθ. *Γκέγκας* Ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν. Μαζαρ. Μαργαρ.)
Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Καστορ.) *Γκέκος* Τῆν. (Πυργ.)
ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Ὶ τ’ Γκέγκα* Ἡπ. (Ἰωάνν.)
Μακεδ. (Καστορ.) *Ὶ τ’ Γκέκα* Μακεδ. (Ἄνω Κώμ.) *Τ’*
Γκέκα ἢ Δέσ’ Μακεδ. (Βόιον) *Ὶ τ’ Ράχ’ τ’ Γκέγκα* Ἡπ.
(Ἰωάνν.) *Γκέγκηδες* Β. Ἡπ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς
τύπ. *Γκέγκας* Εὐβ. (Στρόπον.) *Γκέγκας* Εὐβ. (Στεν.) Μακεδ.
(Ἄνω Κώμ.) Τῆν. (Ἰστέρν.) *Γκέκος* Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Γκέγκικος ἐπίθ. πολλαχ. *Γέγικος* Ἰθάκ. *Γκέγκικους*
Μακεδ. (Νάουσ.) *Γκέγκικος* Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. Ξη-
ροκ.) — Λεξ. Δημητρ. *Γκέγκ’κους* Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ *Γ κ έ γ κ α ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι κ ο ς.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν *Γ κ έ γ κ α ν*, ἥτοι
τὸν κάτοικον τῆς βορείου Ἀλβανίας ἐνθ’ ἄν.: *Γκέγκικη*
φορεσιὰ - Γκέγκικο γινάτι - κεφάλι - σκυλλὶ - Γκέγκικες
κάλτσες - Γκέγκικα καριοφίλια πολλαχ. Ἀγόρασε ἓνα σκυλ-
λὶ *Γέγικο* τσῆ μύριας λύσσας (λίαν ὑπερτιμημένον) Ἰθάκ.
Αὐτὰ εἶνι μιγάλα πρόβατα, εἶνι ἀπὸ *Γκέγκικου* νταμάρι
(= εἶδος) Μακεδ. (Νάουσ.) *Τὸ Γκέγκικο σκυλλὶ τοῦ Πάνου*
ἐπιασ’ ἓνα λαγὸπ’λο Πελοπν. (Γαργαλ.) *Μὲ Γκέγκ’κα* σῶ’λλιὰ
κυν’γάου ἰγὼ Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκέγκ’κισ* Λάγκις Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.)

γκεζάκι τό, Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. *γ κ ε ζ ῖ*.

Παιδιὰ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν ὠμίλλαν τῶν ἀρχαίων, κατὰ
τὴν ὁποίαν οἱ παῖκται ἀμιλλῶνται νὰ ρίψουν ἐξ ὀρισμένης
ἀποστάσεως βόλους ἢ λίθους ἐντὸς στόχου ἀποτελουμένου
ἐξ ὁμοκέντρων κύκλων κεχαρχμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Συν-
ών. *γ κ ε ζ ῖ* 2.

γκεζεράκι τό, ἐνιαχ. *γκιζιράξ’* Θεσσ. (Ἀετόλοφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ κ ε ζ έ ρ ι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Περίπατος μικρᾶς διαρκείας, μικρὰ διαδρομὴ: *Καὺ’ γκι-*
ζιράκια μὲ τὸν ἀρραβουνιαστ’κὸ μὲ τ’ν κούρσα Συνών.
β ο λ τ ῖ 1, *β ο λ τ ῖ τ σ α*, *β ο λ τ ο γ ὕ ρ ι*, *β ο λ τ ο ὕ λ α*,
γ υ ρ ο β ο λ ῖ τ σ α, *γ υ ρ ο υ λ ῖ τ σ α*, *π ε ρ ι π α τ ᾶ κ ο ς*.

γκεζέρι τό, Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βούρβουρ. Σκορτσιν.)
γκιζέρ’ Ἡπ. (Ζαγόρ. Ραδοβύζ.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Δομοκ.
Μοσχάτ. Νερόμυλ. Σουκαμν.) Θράκ. (Κοσμ.) Μακεδ. (Βόιον
Βρία Βροντ. Γρεβεν. Ἐράτυρ. Καστορ. Κοζ. Μοσχοπόταμ.
Ρητιν. Ρουμλ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ῖ ζ ω*.

1) Περίπατος, ἄσκοπος περιπλάνησις ἐνθ’ ἄν.: *Φόρεσε τὰ*
καινούργια σκουτιὰ καὶ βγήκε ’ς τὸ γκεζέρι (σκουτιὰ = ἐν-
δύματα) Πελοπν. (Βλαχοκερ.) *Καλὰ εἶνι τὰ γκιζέρια*, ἀλλὰ
ἔχουνι κὶ σπῖτ’, δὲ *μπουροῦμι νὰ γκιζιροῦμι οὐλονένα* Θεσσ.
(Σουκαμν.) *Δέ σ’ ἀφίν’ν τὰ γκιζέρια νὰ ῥ’τάξ’ς τοῦ σπῖτ’ σ’*
Ἡπ. (Ζαγόρ.) *Ψ’χουμαχεῖ ἡ μαννιὰ τ’ς κ’ ἱκεῖν’ βγήκι*
’ς τοῦ γκιζέρ’ (μαννιὰ = μάμμη) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.)
Συνών. *ἀ ν α γ υ ρ ῖ δ α* 1δ, *ἀ π ο γ υ ρ ῖ δ α* 2, *β ό λ τ α*
2, *β ο λ τ ᾶ ρ ι σ μ α*, *γ κ ε ζ ε ρ ῖ ό*, *γ υ ρ ο β ό λ η μ α*,
γ υ ρ ο β ο λ ῖ ᾶ, *γ ὅ ρ ο ς*, *γ υ ρ ι τ ῖ ό*, *γ υ ρ ο υ λ ῖ ό*,
π ε ρ ι δ ῖ ᾶ β α σ μ α, *σ ε ρ γ ῖ ᾶ ν ι*, *τ σ ᾶ ρ κ α*, *χ ᾶ ζ ε -*
μ α. β) Ἐξοδος ἀναψυχῆς, διασκέδασις Πελοπν. (Βούρβουρ.)

γκεζερίανος ὁ, ἐνιαχ. *γκιζιριάνους* Μακεδ. (Βόιον Δα-
μασκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ κ ε ζ έ ρ ι* διὰ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ᾶ ν ο ς.

Ὁ περιφερόμενος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἄνευ προδιαγεγραμμένου
σχεδίου. Συνών. *β ο λ τ ο γ ὕ ρ η ς*, *γ κ ε ζ ε ρ ῖ τ ζ ῆ ς*,
γ υ ρ ι σ τ ῆ ς, *γ υ ρ ο υ λ ᾶ ς*, *ρ έ μ π ε λ ο ς*, *ρ έ π η ς*,
σ ο κ α κ ᾶ ς, *σ ο υ λ α τ σ α δ ό ρ ο ς*, *σ ο υ ρ τ ο ὕ κ η ς*.

γκεζερίζω Προπ. (Ἀρτάκ.)—Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω.
Δημητρ. *γεζερίζω* Πελοπν. (Δίβρ.) *γκιζερίζω* Λεξ. Δημητρ.
γιζερίζω Κέρκ. (Ἀργυροῦδ.) *γκιζιρίζον* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ.
(Ἀγία Παρασκ. Ἀνατολ. κ.ά.) Θράκ. (Διδυμότ.) Μακεδ.
(Καστορ. Σαμαρ. Χαλάστρ. κ.ά.) *γιζιρίζον* Λέσβ. *γκεζερώ*
Πελοπν. (Μεσσην.) κ.ά. — Α. Τραυλαντ., Ν. Ἐστ., 20
(1936), 1432 Σ. Δάφνης, Ν. Ἐστ., 15 (1934), 491 — Λεξ.
Πρω. Δημητρ. *γκιζερώ* Ἡπ. (Μαργαρ. Τσαμαντ.) *γκιζιρώ*
Ἡπ. (Κόνιτς.) Θεσσ. (Καρδίτς. Χάσ. κ.ά.) Θράκ. (Μαῖστρ.)
Μακεδ. (Ἀβδέλλ. Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Δεσκάτ. Γκριντ.
Κοζ. Μοσχοπόταμ. Νιγρίτ. Πεντάπολ. Φλόρ. κ.ά.) *γιζιρώ*
Λῆμν. (Πλάκ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) *γκεζεράω* Ἡπ. (Δρό-
βιαν. Χιμάρ.) Πελοπν. (Ἀργολ. Βλαχοκερ. Βούρβουρ. Δάρα
Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Λιγούρ. Σκορτσιν.) Προπ. (Πάνορμ.)—
Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. *γεζεράω* Μεγαρ. *γκεζεράω*
Πελοπν. (Σουδεν.) *τζεζεράω* Πελοπν. (Κόρινθ.) *γκιζεράω*
Ἡπ. (Πάργ.) Πελοπν. (Βραχν. Καλάβρυτ. Μεσσην. Κόρινθ.
Τρίκλ.) Στερελλ. (Κλων.) κ.ά. *γκιζιράω* Εὐβ. (Αἰδηψ.)
Ἡπ. (Βίτς. Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλατανούσ. Ραδοβύζ.) Θεσσ.

